12/09/2026

Το μεγαλύτερο θαύμα του Σταυρού

/ Γνώμες

- **Του π. Δημητρίου Μπόκου**

Η εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, δίνει στους Χριστιανούς την ευκαιρία να θυμούνται πάντα την ανυπέρβλητη σταυρική θυσία του Χριστού. Υλοποιώντας ο Θεός Πατήρ «βουλήν προαιώνιον»,το προαιώνων σχέδιό του, αποστέλλει στον κόσμο τον Υιό του, για να παραδοθεί στον θάνατο, ώστε να ανασύρει από την αιώνια απώλεια κάθε άνθρωπο που θα πιστεύει σ’ αυτόν και να του χαρίσει «ζωήν αιώνιον»(Κυριακή προ της Υψώσεως).

Ο Χριστός τόνισε ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη αγάπη από αυτή (Ιω. 15, 13). Έκτοτε ο Σταυρός, «το σημείον του Υιού του ανθρώπου», έγινε το σύμβολο της υπέρτατης θυσίας, η εικόνα της απέραντης αγάπης. Από ξύλο κατάρας, έγινε ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός.Η πηγή κάθε ευλογίας στη ζωή των ανθρώπων. Και ήταν απολύτως φυσικό να γίνει ο Σταυρός του Χριστού το πιο αγαπημένο ιερό κειμήλιοκαι αντικείμενο των Χριστιανών. Η αγία Ελένη ήταν η πρώτη που τον

αναζήτησε και τον βρήκε. Ανέσκαψε τον τόπο του Γολγοθά, όπου είχε πεταχτεί ο Σταυρός από τους Εβραίους και είχε σκεπαστεί από ποικίλα υλικά.Και ανακάλυψε όχι μόνο αυτόν, αλλά και τους σταυρούς των δύο ληστών που συσταυρώθηκαν μαζί του.

Ποιος από τους τρεις όμως ήταν ο Σταυρός του Χριστού; Για να γίνει η πιστοποίηση αυτή, προσέφυγαν στη θεϊκή ετυμηγορία. Ενώ γινόταν η εξόδια πομπή μιας γυναίκας που είχε εκδημήσει από τα επίγεια, ακούμπησαν διαδοχικά τους τρεις σταυρούς στο νεκρό σώμα της. Με τους δύο σταυρούς δεν άλλαξε τίποτε, αλλά όταν ακούμπησε ο τρίτος σταυρός, η γυναίκα ξαναγύρισε στη ζωή. Αναστήθηκε. Και όλοι κατάλαβαν ότι πρόκειται για τον ζωηφόρο Σταυρό του Κυρίου μας.

Έκτοτε, διά μέσου των αιώνων, ο κόσμος έχει πλημμυρίσει από τα αναρίθμητα θαύματα του Τιμίου Σταυρού. Το Τίμιο Ξύλο του είναι το ακαταγώνιστο όπλο κατά του διαβόλου, η απόλυτη ευλογία και προστασία των πιστών. Θεία δυνάμει του Σταυρού και του εν αυτώ σταυρωθέντος Χριστού επιτυγχάνονται τα πάντα. Εκδίωξη των πονηρών πνευμάτων, θεραπεία από παντοία κακά, νεκραναστάσεις.

Αλλά υπάρχει και κάποιο θαύμα που επιτελείται διηνεκώς, αφανώς και μυστικώς με τη χάρη που έρρευσε από τον Σταυρό και τον σταυρωθέντα Κύριο, που υπερβαίνει κάθε άλλο θαύμα. Είναι η ανάσταση των ψυχών.

Η ανάσταση ενός νεκρού δεν δίνει, παρά μόνο μια μικρή παράταση ζωής. Όσοι και αν αναστήθηκαν, ο Λάζαρος κ. λ. π., πέθαναν ξανά. Δεν είναι η οριστική λύση κατά του θανάτου. Η αναπότρεπτη εξουδετέρωση του θανάτου γίνεται με την αποφυγή του πνευματικού θανάτου, του θανάτου της ψυχής. Που προκαλείται μόνο από την αμαρτία. Αυτόν τον θάνατο συνιστά ο Κύριος να φοβόμαστε. Που ρίχνει ψυχή και σώμα «εν γεέννη»(Ματθ. 10, 28).

Όποιος λοιπόν με τη χάρη του Σταυρού σταυρώσει τα πάθη του, ψυχικά και σαρκικά, δηλαδή την πολυποίκιλη φιλαυτία του (φιληδονία, φιλαργυρία, φιλοδοξία) και νικήσει την αμαρτία, ανασταίνεται πνευματικά. Γίνεται ο μόνος πραγματικά ελεύθερος άνθρωπος. Η ανάσταση της ψυχής του «έχει ζωήν αιώνιον»,προοπτική ατελεύτητηκαι όχι προσωρινή, όπως κάποια τυχόν ανάσταση του σώματος.

Γι’ αυτό, το να νικήσει κανείς τα πάθη του, είναι ανώτερο θαύμα από το να αναστήσει νεκρούς(αγ. Ισαάκ ο Σύρος)!